ΒΡΑΒΕΙΟ ΣΟΥΗΔΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ 2022

ΝΤΕΜΠΟΥΤΟ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

Το βιβλίο Η ΕΚΔΡΟΜΗ με συνεπήρε από την πρώτη του σελίδα μέχρι τη τελευταία, αφήνοντας με μετέωρη να πετώ στους ουρανούς με τις σκέψεις μου, όταν έκλεισα το βιβλίο. Μου έκανε εντύπωση η άμεση γραφή του Κβένσλερ καθώς και η δημιουργία του σκηνικού που ξετυλίγεται η ιστορία του. Μέσα στη φύση, μέσα στο όμορφο, άγριο, επικίνδυνο και άπιαστο περιβάλλον του Εθνικού πάρκου Σάρεκ ανέπτυξε με μαεστρία τη δύναμη του άγριου ανθρώπινου ενστίκτου επιβίωσης στις πιο αντίξοες, δύσκολες, απάνθρωπες συνθήκες. Στους πολέμους έχεις έναν αντίπαλο να αντιμετωπίσεις, στη φύση οφείλεις να έρθεις αντιμέτωπος με τις αντοχές σου και με όλες τις δυσμενείς συνθήκες που θα συναντήσεις. Στη φύση για να επιβιώσεις πρέπει να έχεις καλούς συμμάχους και φίλους στην παρέα σου ….. αν θέλεις να βγεις ζωντανός.

Η ΕΚΔΡΟΜΗ μου τράβηξε το ενδιαφέρον από την πρώτη στιγμή που την πήρα στα χέρια μου. Ήθελα να διαβάσω το βιβλίο κατευθείαν και έτσι και έγινε. Η επιβράβευση που πήρα ήταν πέρα από τις προσδοκίες μου. Η ανάγνωση ήταν εύκολη, αλλά το δύσκολο ήταν ότι ο Κβένσλερ έπαιξε με το μυαλό μου. ΝΑΙ ανήκω στην κατηγορία των αναγνωστών που ο Κβένσλερ με κέρδισε σε καίρια σημεία στρατηγικής. Όσο και να προσπαθώ να διαβάζω τα βιβλία μου από μια άλλη οπτική γωνία, πιο παρατηρητική.. στο τέλος έχασα γιατί με απορρόφησε. Όμως χαμογέλασα, έμεινα μετέωρη με τις σκέψεις να πετούν σαν ταξιδιάρικα πουλιά που αναρωτιούνται αν το αποδεκτό γεγονός του τέλους ισχύει ή δεν μπορώ να το αποδεκτό και συνεχίζω να πετώ!!!! Το τέλος δεν είναι ξεκάθαρο φαινομενικά αν δεν θέλεις να αποδεχτείς την μια πραγματικότητα του νομίσματος του Κβένσλερ…… και εδώ θα γίνει μεγάλη συζήτηση με τους αναγνώστες! Με εξιτάρουν αυτά τα βιβλία που τελειώνουν με μη σαφή τρόπο αν και θα ήθελα ομολογίες και τιμωρίες.

Με κέρδισε η ιστορία του με ανατροπές που δεν είχα φανταστεί. Ημουν και εγώ εκεί, ήμουν δίπλα στην ηρωίδα του και πάλεψα μαζί της αντιμέτωπη με τα άγρια θηρία της φύσης αλλά με πλάνεψε. Ξέρετε με ξεγέλασε ο δημιουργός. Με ξεγέλασε, γιατί ταυτίστηκα με τον κεντρικό του ήρωα , ταυτίστηκα τόσο πολύ με τους πόνους του, τις σκέψεις του, με τους εσωτερικούς μονολόγους του. Οι σκέψεις αυτές και οι αναζητήσεις του είναι που προχωρούν την αφήγηση συνέχεια με ένα σταθερά αυξανόμενο ρυθμό, που η ροή της δεν σε αφήνει να αφήσεις το βιβλίο από τη διακόσια είκοσι δύο σελίδα και έπειτα. Είναι οι στιγμές που κλιμακώνεται το έργο σε τέτοιο βαθμό που ο τρόμος ζωγραφίζεται στον ήρωα και σε εσένα.

Ο συνδυασμός της ανθρώπινης επιθετικότητας στο σκηνικό που έχει δημιουργήσει μέσα στη φύση είναι πρωτόγνωρος για κάποιον που δεν έχει κάνει ορειβασία ή πεζοπορία. Οι άνθρωποι που ασχολούνται με την συγκεκριμένη δραστηριότητα είναι πιο ειδικοί, εμείς είμαστε απλώς φανταστικοί επισκέπτες. Είμαστε προσκεκλημένοι σε ένα έργο τεσσάρων διαφορετικών ηρώων, καθόμαστε αναπαυτικά στον καναπέ μας παρακολουθώντας την ΕΚΔΡΟΜΗ. Σκηνοθετούμαι το σενάριο και ταυτιζόμαστε με τα χαρακτηριστικά του κεντρικού ήρωα. Φτιάχνουμε τις εικόνες συνεπαρμένοι από την γραφή του αφηγητή που όσο πιο κινηματογραφική είναι τόσο εμείς εισχωρούμε πιο βαθιά στην ιστορία. Γευόμαστε όλων των ειδών συγκρούσεων που υπάρχουν και στο τέλος θέλουμε λύτρωση. Αναζητούμε τη λύτρωση για τον ήρωα και για εμάς ώστε να απεγκλωβιστούμε από τις συγκεκριμένες συνθήκες.

«Το χειρότερο πράγμα που μπορείς να κάνεις όταν έχεις ένα καλό σχέδιο είναι να το εγκαταλείψεις πολύ σύντομα».

— Ulf Kvensler,

Ο Κβένσλερ καταφέρνει αυτό που λατρεύω εν τέλει. Ένα βιβλίο με κινηματογραφική γραφή, με σταθερή ροή , με τρισδιάστατη ανάπτυξη χαρακτήρων σε ένα συγκεκριμένο περιβάλλον που η δημιουργία της πλοκής σε παρασέρνει σε μια ιστορία που είσαι και εσύ μέρος της . Από τα καλύτερα ψυχολογικά θρίλερ που διάβασα αν και θα ήθελα να μην τελειώσει. Ανυπομονώ για το επόμενο του βήμα!!! Σίγουρα αυτό το βιβλίο θα μπορούσε να έχει και συνέχεια….. Από τις αυστηρές βουνοκορφές της βόρειας Σουηδίας…..

«Κατά κάποιον περίεργο τρόπο, το να νιώθω μικρός και ασήμαντος μου φέρνει μια βαθιά αίσθηση ηρεμίας. Τα βουνά δεν νοιάζονται για σένα. Ούτε ζητούν τίποτα από σένα».

— Ulf Kvensler,